

ADORATIO.

Nyílik az ajtó és belépek.
Ő kitarja felém a kezét.
Nem szólunk egy szót sem.
A szemünk beszél.

Csak néhány lépés van közöttünk!
Csendes és sötétes a szobánk.
S titkon egymást figyeljük,
Mint két jóbarát.

A falon apró bronz-plakettek:
— Krisztus járja a Kálváriát...
Az arcomon árnyék libeg
És piros sugár.

Ő kérdezget — én meg felelek.
Szinte tudja a gondolatom.
Alig mondok egyebet:
Szeretlek nagyon.

És itt elakad minden szavam!
Csak pár perc van — s menni kell tovább!
Karom erőtlől dagad.
S a munka vár.

De utána megint betérek!
És újra kezdjük a beszédet:
Krisztus és egy fiatal pap
Az örökmécs alatt.

(Szeged.)

TÓTH JÓZSEF.

KEGYELEM LÁZA.

Mit gondolsz, mit érzel millió élet?
Erdők, mezők s állatok lelke:
ki ismeri messzi titkokot külön világát?
Ó, imádság művészete minden mozdulatban!
ki nem fáradó ájtatosság külön hangja
s külön színel! Nyelveteken csak a néma
merengés, gyarló szó soha nem beszélhet!

Örök eső és örök nap kövér teje
táplál titeket s tudjátok, apátok
az értünk lobogó Kegyelem, ki a
szédület kék magosából jött láthatatlanul
égő nedvekkkel csókra-zengetni a
szánkból-kicsírázó nevető világot.

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.